Р Е Ш Е Н И Е
№ 3529

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в публично заседание на 29.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1610** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Жалбоподателят Н. Г. И. -ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника си адв. Я. А. – САК със съдебен адрес за призоваване: [населено място], п. к. 1113, [улица], бл. Д, ет.1, офис 107, обжалва в законоустановения срок Заповед с рег. № 26/ 23.01.2014г. на началник група ТП „Л.” при сектор „ОП” при 09 РУП – СДВР.

Твърди, че със заповед с рег. № 26 / 23.01.2014г. на началник група ТП „Л.”, при сектор „ОП” при 09 РУП - СДВР, на основание чл. 224, ал.1, т. 2 и чл. 226, ал.1, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 226, ал.1, т. 3 от ППЗМВР на Н. Г. И. - младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция” - Л. на сектор „Охранителна полиция” към 09 РУП - СДВР, категория Д е наложено наказание „Писмено предупреждение” за срок от 3 / три / месеца.

Счита издадения административен акт за незаконосъобразен и неправилен, поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушения на материалния закон, като аргументите за това са следните:

Нарушение на административнвнопроизводствените правила:

Възможността административният орган да упражни правомощието си за налагане на дисциплинарно наказание е ограничена в рамките на преклузивните срокове по чл. 225 ЗМВР - до 2 месеца от откриването на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му. Регламентирането на

преклузивни срокове е обусловено от съображения за налагане на дисциплинарното наказание в максимално кратък срок с оглед постигане наказващото му и възпитателно въздействие и за по-лесното доказване на дисциплинарното нарушение непосредствено след извършването му. Обвързаността на дисциплинарната отговорност с преклузивни срокове налага установяването на началния момент, в който дисциплинарното нарушение се счита за открито. В конкретния случай е налице приложимост на разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от ЗМВР

Видно от обжалваната заповед е, че периода на извършване на нарушението е неопределим т.е в мотивната част на заповедта се сочи, че в 09 РУП е депозирана жалба с рег. № Ж - 12 / 2013г. Липсата на конкретна дата и месец от 2013г. води до нарушаване на правото на наказаното лице, тъй като то не може да организира правилно защитата си.

Жалбоподателят излага съображения и, че е нарушен материалния закон. Това било така, защото била нарушена разпоредбата на чл. 246, ал.1 от ППЗМВР. В оспорената заповед не се съдържали фактически констатации за времето и мястото на извършване на нарушението, не са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Също така не било посочено какво служебно задължение е вменено на служителя, което той да не е изпълнил. Позовава се и на Инструкция №Із-2295 от 13.11.2012г., според която са регламентирани организационните моменти в дейността на МВР по териториалното обслужване на гражданите. В нея нямало норма, която да регламентира срока, в които мл. полицаи да се произнасят по разпределените им преписки.Счита, че е извършил вменените му по ЗМВР действия в производството по чл.55 от ЗМВР и е приключил преписката на 12.11.2013г. след като е извършил проверка на жалбата на Ц..

От друга страна не са посочени мотиви от дисциплинарно наказващият орган как е определен периода, в който е извършено нарушението на служебната дисциплина, кои са доказателствата въз основа на които е установено, че именно това е периодът на извършване на нарушението, как е определена началната и крайната дата, докогато е извършено нарушението, за да се направи извод дали с наложеното наказание е спазен срока за налагането му, съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Непосочването на аргументи от АНО в тази насока, обуславя нарушение на императивната разпоредба и на чл. 246, ал.1 от ППЗМВР.

В този смисъл е и константната съдебна практика (Решение № 10035 от 24.07.2009 г. на ВАС по адм. д. № 4896/2009 г., III о., Решение № 7851 от 15.06.2009 г. на ВАС по адм. д. № 3628/2009 г., 5-членен с-в, и Решение № 959 от 22.01.2009 г. на ВАС по адм. д. № 4590/2008 г., III отд.).

Според жалбоподателя друго нарушение на административнопроизводствените правила е, че са нарушени императивни правни норми при издаването на акта: нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК- посочване в акта на правните и фактически основания за издаването му. В заповедта се сочи, че формално, като е изписан текста на закона „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед", както и цифровото посочване на правните норми, но обстоятелства, относно фактите, в какво точно се изразява небрежността в служебната дейност, какви действия е следвало да извърши служителя и не е извършил, в какво се изразяват, и коя е точно заповедта, която е лошо е изпълнил, всичко това -липсва. Не е посочено конкретно в какво точно се състои неизпълнението на служебните задължения, а в същото време това деяние е посочена като правно основание за издаването на заповедта - чл. 224, ал.2, т. 2 от ЗМВР.

Административно наказващият орган не е сторил необходимото за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за издаването на оспорения акт. Липсата на мотиви в заповедта води до нейната незаконосъобразност, което нарушава правото на защита на наказания служител.
Затова твърди, че обжалваната заповед няма изискуемото от закона съдържание. Липсата на конкретност и непосочването от страна на АНО на точни действия или бездействия на жалбоподателя, с които той е нарушил служебната дисциплина, е липса на мотиви в заповедта .
Също така от описаното в мотивната част на заповедта нарушение, не става ясно, с действията си мл. полицай И. кои конкретни разпоредби на законов или подзаконов акт или заповед е нарушил и е проявил небрежност. Посочено е, че наказания служител е работил по преписка с вх. № 33926 / 2013г. по описа на 09 РУП, но не се сочи кои срокове е нарушил, къде са регламентирани, термина „всякакви срокове".
В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е следвало да бъде посочено правното основание за задълженията, за които се твърди, че са нарушени, при проверката на които съда да направи изводи по съществото на оспорването и съобразно твърденията по фактите, посочването на които е нормативно установено по чл. 246, ал. 1 от ЗМВР.
Твърди се в жалбата до съда, че дословното изписване на текста от закона, визиращ нарушение, без да се конкретизира това нарушение, ограничава правото на защита на страната, тъй като той не може да разбере какво е извършеното от него нарушение, а оттам и адекватно да си организира защитата.
При горните фактически твърдения моли съдът да отмени като незаконосъобразна Заповед с рег. № 26/ 23.01.2014г. на началника група ТД „Л." при 09 РУП, с която на Н. Г. И. -младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция" - Л. на сектор „Охранителна полиция" към 09 РУП - СДВР, категория Д е наложено наказание „Писмено предупреждение" за срок от 3 / три / месеца.
Ответникът счита жалбата за неоснователна.
Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:
Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от Ч. М. Н., който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 във вр. с ал.2 и ал.3 от АПК. Това е така, защото жалбоподателят е уведомен за оспорената заповед на дата 24.01.2014г. Същият е оспорил акта по съдебен ред, като е подал жалба на дата 04.02.2014г. Последната следователно се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.
Видно е от Заповед за налагане дисциплинарно наказание на държавен служител от 09 Районно управление „Полиция"при СДВР, че в 09 РУП - СДВР е получено жалба, № Ж - 12/2013 г. от В. С. Ц.: живущ в [населено място],[жк], [жилищен адрес] относно бездействие на полицейски служители във връзка с подаден от него сигнал.
Установява се от същата, че по този повод е извършена допълнителна проверка в 09 Районно управление „Полиция" - СДВР от началника на сектор „Охранителна полиция" при 09 РУП - СДВР, гл. инспектор Г. А. и е изготвената справка рег. № 59340/14.12.2013 г. При проверката е констатирано, че главен полицай Н. Г. И.,

младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция” - Л. на сектор „Охранителна полиция” към 09 Районно управление- „Полиция” - СДВР е работил по преписка вх. № 33926/2013 г. по описа на управлението, касаеща счупено стъкло на остъкления балкон на тъжителя. Установено е, че проверката е продължила извън всякакви срокове. Извършена е формално и е проявена незаинтересованост и бездействие, което се подкрепя от оскъдните действия предприети от служителя при работата по преписката.

Според заповедта АНО е запознал служителя с материалите и резултатите от проверката. Така също е отправил покана рег. № 2140/16.01.2014 г. за даване на писмени обяснения, но служителят не се възползвал от правото си да даде писмени обяснения. Последното било документирано с протокол рег. № 3308/23.01.2014 г. по описа на 09 Районно управление „Полиция” - СДВР.

Видно е от оспорената по делото заповед, че АНО е приел, че е спазена процедурата по член 229, алинея 1 - 4 от Закона за МВР. Съобразил е, цялостното поведение на служителя по време на службата му, на който са наложени седем дисциплинарни наказания и е награждаван два пъти, както и тежестта на извършеното нарушение, на основание член 224, алинея 2, точка 2 и член 226, алинея 1, точка 2 от Закона за МВР, във връзка с член 226, алинея 1, точка 3 от ППЗМВР, е приел, че деянието е извършено при небрежност в служебната дейност, има забавено или лошо изпълнение на заповед. Затова АНО е счел, че на жалбоподателя следва да се наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 /три/ месеца.

Предупредил е служителя, че при установяване на друго извършено от него нарушение по член 226, алинея 1 от ППЗМВР, в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

От справката, която се приложи по делото от дата 14.12.2013г. , видно от което на жалбоподателя е разпределена преписка на дата 12.09.2013г.Установява се от събраните входа на изготвяне на справката , че действително прозореца на В. С. Ц. от [населено място], е бил замерян с камъни и праскови. Установени са вероятните извършители- децата на Л. В. Д.. В хода на извършената проверка по преписка вх.№33926 от 2013г. свидетели на извършените деяния не са намерени.Преписката е приключена за два месеца на 12.11.2013г. с предложение за прилагане към дело.Според справката срокът за извършване на проверката е удължен от Началника на 09РУП на СДВР поради служебна ангажираност във връзка с протестите пред Народното събрание. Със справката се е запознал и жалбоподателя на дата 03.01.2014г. Лицето е поканено на осн.чл. 243 ал.3, ал.5 от ППЗМВР да се яви и да се запознае с обобщена справка от проведеното дисциплинарно производство.Поканата е връчена на 02.01.2014г.

С покана от 16.01.2014г. жалбоподателят е бил поканен да даде писмени обяснения във връзка с установено нарушение на служебната дисциплина –небрежност в служебната дейност

С протокол от 23.01.2014г. на орган на 09 РУП на МВР лицето е отказало дава писмени обяснения, по повод запознаване със справката от 14.12.2013г.

Административната преписка е окомплектована и с жалбата на В. Ц. от дата 09.09.2013г, в която сочи вероятното нарушение и нарушителите, сведение на В. С. Ц., докладна записка относно получен сигнал, последваща жалба на В. Ц. от дата 08.10.2013г.

С протокол за предупреждение от дата 12.11.2013г. жалбоподателят е предупредил Л.

В. Д. по реда на чл.56 от ЗМВР, да осъществява контрол върху малолетните й деца. По случая жалбоподателят е депозирал и докладна записка от дата 12.11.2013г.
Относно компетентността на полицейския орган издал оспорената заповед, съдът е приел удостоверение за компетентност от 24.02.2014г.
От правна страна, съдът приема следното:
При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:
При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган -, съобразно правомощията му по чл. 228, от ЗМВР във вр. с чл. 170, ЗМВР, предвид вида на наказанието – „писмено предупреждение" по чл. 226, ал. 1, от същия закон.
Заповедта е издадена в съответствие с предвиденото в чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР съдържание и в срока по чл. 225 от ЗМВР.
При издаването й обаче, административният орган е допуснал нарушения на административнопроизводствените правила, поради което заповедта, като незаконосъобразна следва да бъде отменена.
Нормата на чл. 225 от ЗВР указва на административния орган, че налагането на дисциплинарно наказание е ограничено в рамките на преклузивните срокове по този текст - до 2 месеца от откриването на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му. открито. В конкретния случай е налице приложимост на разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от ЗМВР, доколкото в административната преписка до съда не е посочено на коя дата е открито нарушението. В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е посочено, че се касае за жалба с рег. № Ж - 12 / 2013г.
Жалбоподателят излага съображения и, че е нарушен материалния закон.
Според чл. 246, ал.1 от ППЗМВР, заповедта за налагане на административно наказание, следва да има фактически установявания относно обстоятелствата, послужили като основание за нейното издаване.В оспорената заповед не се съдържат фактически констатации за времето и мястото на извършване на нарушението обстоятелствата, при които е извършено. Не е уточнено от АНО какво точно служебно задължение, което е вменено на жалбоподателя, той не е изпълнил. Друго нарушение на административнопроизводствените правила е, че са нарушени императивни правни норми при издаването на акта: нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК- посочване в акта на правните и фактически основания за издаването му. В заповедта се сочи, че формално, като е изписан текста на закона „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед", както и цифровото посочване на правните норми, но обстоятелства, относно фактите, в какво точно се изразява небрежността в служебната дейност, какви действия е следвало да извърши служителя и не е извършил, в какво се изразяват, и коя е точно заповедта, която е лошо е изпълнил, всичко това -липсва. Не е посочено конкретно в какво точно се състои неизпълнението на служебните задължения, а в същото време това деяние е посочена като правно основание за издаването на заповедта - чл. 224, ал.2, т. 2 от ЗМВР.
Установи се от справка рег.№ 59340 от 14.12.2013г., че Началникът на 09 РУП НА МВР е удължил срока за извършване на проверката. По делото ответната страна не е ангажирала доказателства, от които да е видно с колко е удължен срока за проверката и дали произнасянето по нея от страна на жалбоподателя на дата 12.11.2013г.

/докладна записка на стр.24 от делото/, не е в този продължен срок. В този смисъл съдът намира, че не доказано безспорно, че жалбоподателят е бил немарлив при изпълнение на служебните си задължения.

В оспорената заповед по делото ответникът не е цитирал конкретно неизпълнение на задължение по Инструкция №Із-2295 от 13.11.2012г., според която са регламентирани организационните моменти в дейността на МВР по териториалното обслужване на гражданите. Затова съдът намира, че обосноваването на неизпълнение на задължение на жалбоподателя, е твърде общо и не съответства на изискването за съдържание и форма на административния акт, в случая по чл.246 от ППЗМВР.

Съдът констатира и, че не са посочени мотиви от дисциплинарнонаказващият орган как е определен периода, в който е извършено нарушението на служебната дисциплина. Липсва и позоваване на доказателствата, въз основа на които е установено, че именно това е периодът на извършване на нарушението, как е определена началната и крайната дата, докогато е извършено нарушението, за да се направи извод дали с наложеното наказание е спазен срока за налагането му, съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Непосочването на аргументи от АНО в тази насока, обуславя нарушение на императивната разпоредба и на чл. 246, ал.1 от ППЗМВР.

Допълнително от описаното в мотивната част на заповедта нарушение, не става ясно, с действията си мл. полицай И. кои конкретни разпоредби на законов или подзаконов акт или заповед е нарушил и е проявил небрежност. Посочено е, че наказания служител е работил по преписка с вх. № 33926 / 201 3г. по описа на 09 РУП, но не се сочи кои срокове е нарушил, къде са регламентирани, термина „всякакви срокове",

В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е следвало да бъде посочено правното основание за задълженията, за които се твърди, че са нарушени, при проверката на които съда да направи изводи по съществото на оспорването и съобразно твърденията по фактите, посочването на които е нормативно установено по чл. 246, ал. 1 от ЗМВР.

Макар в ЗМВР и ППЗМВР да няма подробно разписана процедура, която да се следва при предприемане на по-леките дисциплинарни наказания, за започналото спрямо служителя дисциплинарно производство самият той следва да бъде уведомен изрично. Аналогично, в случаите по чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, когато се образува дисциплинарно дело за извършено "тежко дисциплинарно нарушение", служителят се запознава срещу подпис със заповедта на министъра на вътрешните работи. Служителят, извършил по-леко дисциплинарно нарушение, водещо до налагане на дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 1 - т. 5 от ЗМВР следва също да е уведомен, както за обстоятелството че срещу него започва дисциплинарна проверка така и за това, че даваните от него обяснения са именно във връзка с конкретен повод, по който е образувана проверката. Уведомяването е необходимо и за да може служителят пълноценно да реализира правото си на защита. В случая липсват данни да е било образувано дисциплинарно производство от дисциплинарнонаказващия орган и наказаният служител да е бил уведомен за това.

Предвид изложеното следва извода, че в разрез с изискването на чл. 237, ал. 1 от ППЗМВР към момента на издаване на ответникът не е разполагал с материали годни да установят извършването на нарушение на служебната

дисциплина от страна на А.. Като е издал заповедта си въпреки това административният орган е нарушил задължението си регламентирано в чл. 35 от АПК - да издаде индивидуален административен акт едва след като изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Констатираните пропуски представляват съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нарушаване правото на защита на наказаното лице и до незаконосъобразност на обжалваната заповед.
По изложените съображения настоящият състав на АССГ приема, че оспорването по жалбата е основателно, а оспорената заповед следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.
Предвид изхода на производството по делото и направеното в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът следва да осъди ответника да му възстанови от бюджета си сума в размер на 10, 00 лв., представляваща внесената от него държавна такса за образуване на настоящето производство. Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК регламентира, възстановяване само на разноски, които са действително заплатени в хода на производството. От текста представените по делото договори за правна защита и съдействие серия , се установява сумата, която се претендира и тя е в размер на 380лв.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Г. И. -ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника си адв. Я. А. – САК със съдебен адрес за призоваване: [населено място], п. к. 1113, [улица], бл, Д, ет.1, офис 107, Заповед с рег. № 26/ 23.01.2014г. на началник група ТП „Л.” при сектор „ОП” при 09 РУП – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение за срок от три месеца”.
ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати Н. Г. И. -ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника си адв. Я. А. – САК със съдебен адрес за призоваване: [населено място], п. к. 1113, [улица], бл. Д, ет.1, офис 107, съдебно-деловодни разноски в размер на 390 лева.
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: